

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/51/2019
Identifikačné číslo spisu: 7112229633
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdellová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7112229633.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: JUDr. Ingrid Kovalčuková, so sídlom Štúrova 22, 040 01 Košice, správca konkurznej podstaty úpadcu CK FENÍCIA, s.r.o., so sídlom Mlynská 27, 040 01 Košice, IČO: 36 698 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Štefan Prevoznák s.r.o., so sídlom Kukučínova 23, 040 01 Košice, IČO: 47 232 439, proti žalovanému: Ing. Y. Z., nar. XX. R. XXXX, bytom Q., zastúpeného advokátkou JUDr. Frederikovou Birkovou, so sídlom Strojárska 11/C, 040 01 Košice, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 30Cbi/16/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. marca 2019, č. k. 2CoKR/3/2019-244, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom 21. marca 2019, č. k. 2CoKR/3/2019-244, potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) z 10. októbra 2018, č. k. 30Cbi/16/2012-204, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v časti určenia, že „právo nadobudnúť vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu značky Q. K., VIN: M., ktoré bolo obstarané prostredníctvom leasingovej zmluvy č. N. uzavretej medzi úpadcom a S., a.s. dňa XX. R. XXXX. za splnenia podmienok uvedených v tejto zmluve patrí úpadcovi“ a žiadnej zo strán sporu nepriznal náhradu trov konania. Odvolací súd stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

1.1. V o svojom rozhodnutí uviedol, že súd prvej inštancie viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vyslovenom v kasačnom uznesení z 29. novembra 2017, sp. zn. 1Obdo/10/2017 rozhodol o návrhu žalobcu na zmenu žaloby z 22. januára 2013 v časti alternatívneho petitu v znení: „žalovaný je povinný do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu nahradiť do konkurznej podstaty úpadcu hodnotu práv, ktoré získal na úkor majetku úpadcu na základe bezodplatného postúpenia práv z leasingovej zmluvy č. N. uzavretej medzi úpadcom a S., a. s. dňa XX.XX.XXXX v spojení so Zmluvou o zmene subjektu Leasingovej zmluvy č. N. uzavretej dňa XX.XX.XXXX medzi ním (žalovaným), úpadcom a S. a. s. vo výške 8 500 eur“, pričom uznesením zo 4. októbra 2018, č. k. 30Cbi/16/2012-

197 zmenu žaloby v tejto časti nepripustil. Odvolací súd zvýraznil, že okresný súd zákonným spôsobom rozhodol o navrhutej zmene žaloby a svoje rozhodnutie o nepripustení zmeny žaloby riadne odôvodnil. Krajský súd sa preto s tvrdením žalobcu o nerešpektovaní právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) nestotožnil, pričom skonštatoval, že z rozhodnutia dovolacieho súdu nevyplývalo, že by bol okresný súd povinný zmenu žaloby pripustiť. Zároveň uviedol, že skúmanie ďalších žalobcom uvedených dôvodov po nepripustení zmeny žaloby v znení alternatívneho petitu bolo právne bezvýznamné a preto sa nimi nezaoberal.

2. Proti rozsudku dovolacieho súdu podal žalobca dňa 17. mája 2019 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok dovolacieho súdu, rozsudok súdu prvej inštancie a uznesenie súdu prvej inštancie zo 4. októbra 2018, č. k. 30Cbi/16/2012-197 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“).

2.1. V rozsahovo obsiahlom dovolaní (18 strán) - v ktorom dovolateľ predovšetkým uviedol rekapituláciu doterajšieho priebehu konania - videl vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p. v postupe súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu žaloby v časti alternatívneho petitu, ktorý mal byť v rozpore s právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v uznesení z 29. novembra 2017, sp. zn. 1Obdo/10/20117. Predmetná vada zmätočnosti mala byť naplnená aj nedostatočným odôvodnením rozsudku krajského súdu, ktorý sa podľa dovolateľa nezaoberal jeho podstatnými odvolacími námietkami.

3. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. V predmetnej veci už dovolací súd rozhodoval, a to uznesením z 29. novembra 2017, sp. zn. 1Obdo/10/2017, ktorým zrušil skorší rozsudok krajského súdu z 30. septembra 2016, č. k. 2CoKR/21/216-158 a rozsudok okresného súdu z 26. februára 2016, č. k. 30Cbi/16/2012-132 v dovolaní napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5.1. Dôvodom zrušenia rozsudkov súdov nižšej inštancie bola existencia vady zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f/ C. s. p., nakoľko konajúce súdy vo veci rozhodli bez toho, aby v celom rozsahu rozhodli o návrhu žalobcu na zmenu žaloby z 22. januára 2013, keďže nebolo rozhodnuté o návrhu na zmenu žaloby v časti alternatívneho petitu.

5.2. Povinnosťou okresného súdu tak v ďalšom konaní bolo rozhodnúť o návrhu žalobcu na zmenu žaloby postupom podľa ustanovení § 142 a § 143 C. s. p. zohľadňujúc právoplatný rozsudok z 26. februára 2016, č. k. 30Cbi/16/2012-132 v prvých dvoch výrokoch.

6. Z obsahu súdneho spisu má dovolací súd za preukázané, že súd prvej inštancie o návrhu žalobcu na zmenu žaloby v časti alternatívneho petitu rozhodol pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, a to uznesením zo 4. októbra 2018, č. k. 30Cbi/16/2012-197, ktorým podľa ustanovenia § 143 ods. 1 C. s. p. zmenu žaloby v časti alternatívneho petitu nepripustil, nakoľko výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

6.1. Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ nesúhlasí predovšetkým s rozhodnutím okresného súdu o nepripustení zmeny žaloby, v dôsledku ktorého bola následne žaloba žalobcu zamietnutá.

6.2. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie najvyššieho súdu z 29. septembra 2011, sp. zn. 2Cdo/161/2011 (publikované ako judikát v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2012 pod R 52/2012), ktorého právna veta znie nasledovne: „dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania z hľadiska procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku nemôže preskúmavať správnosť úvahy súdu riešiaceho otázku, či výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred žalobcom navrhnutou zmenou žaloby, môžu alebo nemôžu

byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe (§ 95 ods. 2 C. s. p.).“

6.3. Zmena právnej úpravy s účinnosťou od 1. júla 2016 na predmetnom závere nič nezmenila a citovaný judikát je aktuálny aj pri posudzovaní prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. v nadväznosti na právnu úpravu obsiahnutú v ustanoveniach § 142 a § 143 C. s. p.

6.4. Vzhľadom k tomu, že pri posudzovaní prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno preskúmavať správnosť úvahy okresného súdu o tom, že výsledky doterajšieho konania by nemohli byť podkladom pre rozhodnutie o zmenenej žalobe, ktorá viedla súd prvej inštancie k nepripusteniu zmeny žaloby, a pri zohľadnení, že okresný súd postupoval po zrušení v poradí prvého rozsudku z 26. februára 2016, č. k. 30Cbi/16/2012-132 uznesením najvyššieho súdu z 29. novembra 2017, sp. zn. 1Obdo/10/2017 v spore v súlade s ustanovením § 455 C. s. p. a o navrhovanej zmene žaloby rozhodol, dovolací súd konštatuje, že v tejto časti konanie pred súdmi nižšej inštancie nie je poznačené žalobcom tvrdenou vadou zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

7. K časti dovolania, v ktorej žalobca namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, dovolací súd konštatuje, že v tejto časti nie je dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 431 ods. 1 C. s. p. (vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p.) odôvodnený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C.s.p.

7.1. Dovovateľ síce uviedol, že odvolací súd mu nedal relevantnú odpoveď na jeho (vo veci rozhodujúce) námietky, ktoré sa mali týkať závažných procesných pochybení okresného súdu. Z obsahu dovolania však nevyplýva, realizáciu akých konkrétnych procesných práv mal odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia znemožniť žalobcovi v takej miere, že malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd preto nie je oprávnený posudzovať prípustnosť podaného dovolania s ohľadom na namietanú nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu (rovnako aj 3Obdo/15/2018, 3Obdo/17/2018, 3Obdo/18/2018 a 3Obdo/58/2018).

7.2. Do práva na súdu ochranu, resp. práva na spravodlivý súdny proces pritom v zmysle ustálenej judikatúry nepatrí, aby súdy prebrali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré predkladá strana sporu (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03), a že právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

7.3. Len ako poznámku dovolací súd dáva žalobcovi do pozornosti, že v odvolaní proti rozsudku okresného súdu predovšetkým namietal „nesprávnosť postupu pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu žaloby“, odvolací súd sa s predmetnou odvolacou námietkou vo svojom rozhodnutí zaoberal, avšak zaujal odlišný názor, než prezentoval žalobca vo svojom odvolaní.

8. Vzhľadom na to, že konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p. (viď bod 6 vyššie), najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

9. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli (k tomu viď judikát č. R 72/2018).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.